

מסכת בבא קמא

פרק א משנה ד

חמשה תמין וחמשה מועדין, הבהמה אינה מועדת לא לגח
ולא לגף ולא לשוף ולא לרבץ ולא לבעט. השן מועדת לאכל
את הראוי לה, הרגל מועדת לשבר בדרך הלוכה, ושור
המועד, ושור המזיק ברשות הנזק, והאדם. הנזב והארי והדב
והנמר והברדלס והנחש, הרי אלו מועדין. רבי אליעזר אומר,
בזמן שהן בני תרבות, אינן מועדין. והנחש מועד לעולם. מה
בין תם למועד. אלא שהתם משלם חצי נזק מגופו, ומועד
משלם נזק שלם מן העליה: